

**ЕЗИКОВАТА АНТРОПОЛОГИЯ КАТО УНИВЕРСАЛЕН
ИНТЕРДИСЦИПЛИНАРЕН ПОДХОД В ИЗСЛЕДВАНЕТО НА ЕЗИКА****БОРИСЛАВ ГЕОРГИЕВ**

НОВ БЪЛГАРСКИ УНИВЕРСИТЕТ

bgueorguiev@nbu.bg<https://bogeo.net>

Настоящото изложение сравнява две основни отправни гледни точки в изследването на езика: филологическата (представяна от класическата историческа, структуралната и социалната парадигма за изследване на езика) и антропологическата, основаваща се върху естествената прагматика на езика. Филологическият подход в изследването на езика силно се интересува от езиковите норми, които най-успешно се изследват в писмените дискурси, и слабо се интересува от вариативността в говоренето, което често нарушава (писмено) езиковите норми, защото става въпрос за говорене, а не за писане.

Основният интерес при антропологическия подход в изследването на езика е (из)говореният език и спонтанният (непреднамереният) дискурс в пряката комуникация, в която е възможно да се срещнат най-разнообразни езикови употреби, които могат да бъдат несъвместими както с писмените и дори с правоговорните норми, така и с кодифицираните семантични норми в т.нар. „нормативни тълковни речници“. Твърде важното за антропологията ключово понятие „другост“ е напълно игнорирано във филологическата лингвистика.

Следователно бъдещето на изследването на езиковите практики е в антропологизацията на отношението на лингвистите към езика. Тази антропологизация на отношението може да бъде обобщена от Роман-Якобсоновата перифраза „Лингвист съм и нищо езиково не ми е чуждо“ на прословутата сентенция на Теренций „Човек съм и нищо човешко не ми е чуждо“.

Ключови думи: езикова антропология, филологическа лингвистика, дискурсен анализ, другост

✉ Доц. д-р Борислав Георгиев

Департамент „Нова българистика“

Нов български университет

1618 София, ул. „Монтевидео“ 21, България